

hustrus arfvingar, enkan Annicka Andersdotter i Holmestad, Nils Andersson i Tomten under Ägården Kjestad och Maja Stina Jonsdotter i Grönmassen Wedum, hvilka alla befinna sig i ytterst fattiga omständigheter.

De till frågan hörande handlingar skola aflemnas hos det Utskott, till hvilket denna motion remitteras.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1873.

J. W. Lundqvist,
från Skaraborgs län.

N:o 90.

Af Herr L. Börjesson: Om ändring af 11 § i gällande resereglemente.

I nu gällande resereglemente förekommer, utom andra besynnerligheter, ett stadgande, som, i anseende till de missbruk, hvartill det samma ger anledning, torde påkalla snar rättelse. Jag menar § 11 af resereglementet den 10 November 1865 med det genom Kongl. Kungörelsen den 21 December 1866 dertill gjorde tillägg. Om än ordalagen ej äro bättre valda, än att de lemna tillfälle, att ej säga berättigande, för tjenstemän att beräkna flera dagtraktamenten för en och samma dag, skulle man till äfventyrs föreställa sig, att åtminstone höga embetsmän, som jemte dryga löner njuta särskild ersättning för resor i tjensteärenden, skulle finna sig af *något* förhindrade att tillgodoräkna sig flera traktamenten för en dag. Så är dock ej förhållandet. På sätt Kongl. Maj:ts särskilda beslut af den 28 Juni 1872 visa, har t. ex. generaldirektören i Telegrafstyrelsen beräknat sig, för en resa på 13 dagar 550 rdr 46 öre hvaribland 25 dagtraktamenten à 10 rdr, således i det allranärmaste två traktamenten för hvarje på resan använd dag, för en resa på 26 dagar

933 rdr 50 öre, hvaraf 39 dagtraktamenten à 10 rdr eller jemnt $1\frac{1}{2}$ för hvarje använd dag, och

för en resa på 6 dagar 313 rdr 99 öre, hvaribland 14 dagtraktamenten à 10 rdr eller $2\frac{1}{3}$ dagtraktamente för hvarje använd dag.

Samme embetsman har likaledes i andra fall för 28 dagar räknat 43 traktamenten och för 19 dagar 33 traktamenten; och när Kongl. Kammarrätten, med förklarande att, enär den till tjensteman för extra förrättningar utom tjenstemannens hemvist under namn af traktamente medgifna ersättning beräknades efter dagar och följaktligen, då samma dag icke kunde två gånger förlöpa, icke för någon dag kunde få åtnjuta dubbel, ogillat räkningarne och ålagt generaldirektören att återbära de för mycket uppburna traktamentena, så har Kongl. Maj:t underkänt Kammarrättens mening och tillagt generaldirektören alla af honom beräknade traktamenten.

När nu de högre embetsmännen och cheferne så förfara, kan man naturligtvis ej vänta att lägre embetsmän ej skulle begagna sig af tillfället att jemte lön njuta flerdubbla traktamenten för samma dag. Att detta är en minst sagdt förkastlig hushållning med statsmedel torde ej kunna förnekas.

Jag anser mig derföre böra föreslå att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla

om sådan ändring i resereglementet, att deruti bestämdt stadgas, att vare sig för resa eller förrättning, hvarför ersättning enligt reglementet utgår, icke mera än ett traktamente får beräknas för hvarje dygn, som för resa och förrättning verkligen blifvit användt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1873.

Lars Börjesson.